

TESTİS ÜZERİNE MORFOMETRİK BİR ARAŞTIRMA: DEĞİŞİK YAŞ GRUPLARINA AİT 300 ADET TESTİSİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Uz.Dr. Şükrü YILDIRIM (*), Prof. Dr. Canser ÇAKALIR (**), Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK (*),
Prof. Dr. Özdemir KOLUSAYIN (**), Uz.Dr. Sermet KOÇ (*), Doç. Dr. Ergün UÇMAKLI (*)

ÖZET: Günümüzde testis ağırlığı ile de ilgisi olduğu düşünülen erkek fertilitesinin, azaldığı ileri sürülmektedir. Ülkemiz insanlarında testis ağırlığı, ortalama tubulus çapı, peritübüler membran kalınlığı ve tüp enine kesit başına düşen Sertoli hücre sayısı ile Leydig hücre dağılımını yansıtacak bir çalışmaya amaçladık. Bu nedenle 1989-1993 yılları arasında, otopsiler yapılan, değişik yaş gruplarındaki (17-70 yaşı) olgulardan elde edilen 300 adet erkek gonadını inceledik. Bulunan değerler, yaş gruplarına göre sınıflandırılmış, istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar araştırıldı. Sol ve sağ testis ortalama ağırlıkları 20.5 ve 21.1 gramdı. 60 yaşının üzerindeki olgularda testis ağırlığı belirgin olarak azalmıştı. Yaş ilerledikçe tubulus çaplarının küçüldüğü, ortalama 205 mikrondan 155 mikrona indiği, peritübüler membran kalınlığının ise 2.2 mikron dan 20 mikrona kadar arttığı gözlandı. Her bir enine kesit tübül başına, 13-15 Sertoli hücresi düşüktür. Bu değer tüm yaş gruplarında sabittir. Kantitatifasyonu zor olan Leydig hücreleri 6 olguda rölatif olarak azalmıştır. Ayrıca gonadların %67'sinde normal spermiyogenetik, %20'sinde yaş ile artan hipospermiyogenetik ve %10 oranda maturasyon arresti görüldü. Üç olguda Sertoli cell only sendrom (SSOS), 3'ünde de komplet skleroz görüldü.

ANAHTAR KELİMEler: Testis, Morfometri

SUMMARY: Today, the fertility of man that is thought to be related also with the weight of testis is claimed to be decreased. In our study, we planned to measure the weight of testis, the average tubulus diameter, the peritubular membrane thickness, the Sertoli cell number for every parallel section of tube and the Leydig cell distribution of the Turkish people. For this purpose between 1989 and 1993 we examined 300 men's gonad which belong to different age groups (between 17-70 ages) after the autopsy. The results have classified according to the age groups and statistically meaningful differences are examined. The weights of the left and the right testis were 20.5 and 21.1 grams respectively. The weight of the testis were decreased considerably over age 60. It was observed that at the older ages the tubeless diameters decreased from 205 to 155 microns, the peritubular membrane thickness increased from 2.2 to 20 microns. For every parallel section of tubule there were 13-15 Sertoli cells and the number of Leydig cells whose quantification is hard to measure, were decreased relatively in 6 cases. And additionally there were normal spermiogenesis in 67% of the gonads, hypospermiogenesis that is directly proportional with age in 20% of the gonads and maturation arrest in 10% of the gonads. In three cases there were sertoli cell only syndrome (SSOS), and in 3 cases the whole testis was sclerosed.

KEY WORDS: Testes, Morphometry

GİRİŞ

Özellikle infertilite araştırmalarında, testis biopsisi önemli bir tanı aracıdır. Gonadları etkileyen bir çok hastalıkta testis yapısı tanımlanmıştır (1,2). Ancak testis yetmezliği olan bazı olgularda, problem sadece kantitatif olabilir. Subjektif gözlemleri standardize etmek ve basit mikroskop ile saptamak kantitatif analiz yapılmadıkça çok zordur. Bazen kişisel değerlendirmeler yanılıqlara sebep olabilir. Hatta aynı araştıracı dahi normalilik kriterlerini zaman içinde değiştirebilir. Bu nedenle morfometrik değerlendirmeler önem kazanmaktadır (3,4).

Yurdumuzda tıbbi otopsiye gereken önemin verilmemesi nedeni ile çeşitli organların, normal ölçüler ve zaman içindeki değişimi hakkında yeterli, istatistiksel bilgiye sahip değiliz. Ayrıca son 30-40 yılda erkek fertilitesinin azaldığı ileri sürülmektedir (5).

Bu da testis ağırlıkları ile yakından ilgilidir. Biz çalışmamızı karşılaşırıracak, geçmiş yıllarda yurdumuzda yapılmış bir araştırma bulamadık. Amacımız, günümüz itibarıyle toplumuzdaki genel erkek populasyonunda, testisin morfometrik değerlerini ortaya koymaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışmamıza 1989-1993 yılları arasında, Adli Tıp Kurumda, herhangi bir nedenle otopsisi yapılan, testiküler bir patolojisi bilinmeyen, 17-70 yaşlarında 165 erkek cesetten çıkarılan 274 adet ve GATA Haydarpaşa Eğitim Hastanesi Patoloji Bölümünde otopsisi yapılan, 21-22 yaşlarındaki 13

olgudan çıkarılan, 26 adet testis alındı. Çürüük cesetler ve zedelenmiş testisler çalışmaya katılmadı. Yüzyetmiş sekiz kisinin 154 tanesinde ölüm nedeni belli idi. Bunalardan 25'i ağır travma (kaza, intihar, cinayet), 36'sı ateşli silah yaralanması, 13'ü kesici alet yaralanması, 12'si boğulma, 29'u kardiyo-vasküler hastalık, 6'sı malignite komplikasyonu, 7'si enfeksiyon, 7'si ilaç entoksikasyonu, 6'sı karbon monoksit zehirlenmesi, 3'ü beyin kanaması, 4'ü akciğer ödemi, 6'sı ise morfin zehirlenmesi sonucu ölmüştü. 13 cesette sadece 1 testis mevcuttu. Sağ sol ayımı 133 olguda yapılabildi. Bunların 122 tanesi çift, 11 tanesi tek testisi olan olguları.

MATERİYALİN İNCELEMİYE HAZIRLANIŞI

1) Otopsi sırasında testisler, kılıfları ile birlikte, üzerinde 3-5 cm uzunluğunda spermatik kordon bulunacak şekilde çıkarıldı.

2) Sağ ve sol ayımı yapıldı, her testise bir protokol numarası verildi.

3) Makroskopik incelemesi yapılp, tunika vaginalis'in paryetal yaprağı ayrıldıktan sonra boyutları ve ağırlıkları ölçüldü.

4) Rete testisi ve tunika albuginea'yı içerecek şekilde, 15x10x3 mm boyutlarında ikişer kesit alındı.

5) Kesitler tesbit için 6 saat süre ile, Bouin solusyonuna kondu.

6) Tesbit olmuş olan dokular, hızlı akan çeşme suyunda 4 saat, %50'lük sıcak (45°C) alkol içinde, değiştirilerek yarı saat yıkanı.

7) %95'lük etil alkol, aseton, ksilen ve sıcak parafinden oluşan uzun takibe alındı ve parafin blok hazırlandı.

8) Dört mikron kalınlığında kesitler alındı.

* GATA Haydarpaşa Eğt. Hst. Patoloji A.B.D.

** Adli Tıp Kurumu Enstitüsü

9) Olguların hepsi, hematoksiyen-eosin (HE) ve periodic acid-schiff (PAS) boyaları ile boyandı.

DEĞERLENDİRME

1) Önce bütün olguların HE ile boyanmış preparatları, ışık mikroskopunda incelendi.

a) 50x'lik büyütme ile tüm alanlar tarandı.

b) 100x'lik büyütme ile tam cros geçen 20 adet seminifer tübülün çapı oküler mikrometre ile ölçüldü, aritmetik ortalaması alındı.

c) 200x'lik büyütmede, seminifer tübül epitelinin kaç tabakadan oluştuğu sayıldı.

d) 400x'lik büyütme ile spermiyogenenin seviyesine bakıldı ve geç spermatidler arandı.

e) 20 adet tam cros geçen tübülde, Sertoli hücreleri sayıldı, ortalaması hesaplandı. Leydig hücrelerinin miktarına, rölatif olarak bakıldı.

2) Sonra bütün olguların PAS ile boyanmış preparatları incelendi.

Tam kros geçen 20 adet seminifer tübülün, peritübüler membran kalınlığı ölçüldü, aritmetik ortalaması alındı.

BULGULAR

Tüm olguların mikroskopik incelemelerinde elde edilen morfometrik değerler Tablo-1 de özetlenmiştir. Onyedi ile 70 yaş arasındaki 178 olguya ait 300 adet erkek gonadında bulunan değerler, yaş gruplarına göre sınıflandırılmış, istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterildi. Sol ve sağ testisin ortalama ağırlıkları 20,5-21,5 gramdı. Altı yaşın üzerinde testis ağırlığı belirgin olarak azalmıştı. İleri yaştarda tubulus çaplarının küçüldüğü, ortalama 205 mikrondan 155 mikrona indiği, peritübüler membran kalınlığının ise 2,2 mikrondan 20 mikrona kadar arttığı gözlemlendi. Herbir enine kesit tübül başına 13-15 Sertoli hücresi düşmekteydi. Bu değer tüm yaş gruplarında sabittı. Kuantitatif olarak Leydig hücreleri 6 olguda rölatif olarak azalmıştı. Ayrıca gonadların 202 içinde (%67) kalitatif ve kuantitatif bakımından normal spermiyogen, 61 tanesinde (%20) yaş ile artan oranlarda hipospermiyogen ve 31'inde çeşitli seviyelerde maturasyon durduğu görüldü. Üç gonadda tüplerde sadece Sertoli hücreleri bulunurken, 2 olguya ait 3 testiste tüm tubuluslar skleroze idi. Yaptığımız istatiksel değerlendirmede, ortalama testis ağırlığı, tübül çapı ve peritübüler membran kalınlığı, sadece 18-30 ile 60+ yaş grubu arasında anlamlı farklılık gösteriyordu (T-Student, p<0,05).

TARTIŞMA

Testis ile ilgilenen otörlerin hemen hepsi, doğru bir değerlendirme için morfometrinin mutlaka gerekligi konusunda

fikir birliği içindedir (6). Çeşitli yazarlar değişik parametreleri içeren farklı yöntemler ve skorlama sistemleri uygulamışlardır. Bir çok araştırmacı testisin germ hücre elemanlarını sa-yaça belirlemek ve spermatogenezin seminal sıvıdaki sperm yoğunluğu ile olan ilişkisini ortaya koymak için hassas yöntemler geliştirmiştir (7). Roosen-Runje ve arkadaşları ile Clermont, Mancini, Steinberger ve Tjioe testiküler biopsi sonuçlarını kantitifiye etmeye çalışılar. Bunların yöntemleri, volümetrik değerlendirmeye dayanmaktadır ve zaman alıcıydı. Patoloji rutininde kullanılamayacak, daha çok araştırmaya yönelik yöntemlerdi (8). Johnsen, Skakkeback ve Heller ise sadece "tubuluslardaki spermatogenetik matrasyonun derecesi" şeklinde tek kriterde dayanan skorlama metodunu önerdiler (6). Nelson'a göre testis biopsisi değerlendirmesinde 3 kriter daha vardır. Bunlar tubulus boyutu, tübüler bazal membran kalınlığı ve tubuluslardaki hücre popülasyonudur (8). Makler ve arkadaşları ise tüm bu araştırmaların yöntemlerini toparlayıp 4 kriter kullanarak yeni bir skorlama sistemi geliştirdi. Bu teknik ile hipospermatojenesis ve maturasyon arresti tanısı kolaylıkla konulmaktadır. Hastaların tedaviye verdikleri cevap hassas bir şekilde saptanabilmektedir. Sadece, tüplerdeki spermatidlerin sayısına dayanan yöntemler de bildirilmiştir. Burada sadece olgun spermatidler sayılır. Enine kesit tübül başına düşen sperm sayısı ile seminal sıvıdaki sperm sayısı arasında sıkı ilişkiye dayanan bir yöntemdir (9). Ancak tüm bu skorlama sistemlerinin anlamsızlığını savunan, terk edilmesini öneren çalışmalar da mevcuttur (10).

Yaşın ilerlemesiyle testiküler fonksiyonda bir azalma olduğuna dair yaygın bir kani vardır. Bu fizyolojik değişiklikler, testis parankimasındaki hipospermatojenis, peritübüler fibrosis ve seminifer tüp hiyalinizasyonu gibi involüsyonel değişikliklerdir. Yakın zamanda yapılan ilginç çalışmalar, bu involüsyonel değişikliklere rağmen testis ağırlıkları genç yetişkinlerinkinden farklı olmayan yaşlı erkeklerin bulunduğu göstermiştir (5).

Olgularımızda yaşın ilerlemesiyle testislerde, peritübüler fibrosis, seminifer tübül hiyalinizasyonu, hipospermatojenis ve maturasyon arresti gibi involüsyonel değişikliklerin artığı görülmüştür. Bu araştırmada sol testisin ortalama olarak sağıдан daha küçük olduğu saptanmıştır. İlerleyen yaş ile testis ağırlığının özellikle altıncı on yıldan sonra belirgin bir şekilde azaldığı dikkati çekmiştir.

Sertoli hücre populasyonunun, postpubertal dönemde boyunca sabit kaldığını gösteren yayınlar olduğu gibi, 20-48 yaş arasındaki erkeklerde, enine kesit tübül başına düşen Sertoli hücre sayısını, 50-85 yaş arasındaki erkeklerde göre anlamlı olarak daha yüksek bulan çalışmalar da vardır (9,10,12). Bizim çalışmamızda tüm yaş gruplarında Sertoli hücrelerini sabit bir oranda gördük. muhtemelen yaşıllılık ile ilgili Sertoli hücre değişiklikleri kuantitatif olmayıp, kalitatiftir.

Testis içinde heterojen bir dağılım gösteren Leydig hücrelerini kuantitatifiye etmek bu çalışmalığımızda oldukça güçü, ancak altı olguda rölatif olarak belirgin azalma, bir

olguda da belirgin hiperplazi dikkati çekmektedir. Olgularımız arasında testis morfolojisini etkileyebilecek kardiyovasküler hastalıklar, malignite ve tedavisi ile morfin zehirlenmesi gibi problemlerin bulunmasına rağmen çalışmağımızın toplumumuz erkek gonadına ait morfometrik değerleri, yeterince yansıtlığını düşünmektedir.

Sağlıklı kişilerde, testisin tamamını yansıtmayan biyopsi örnekleri ile böy-

TABLO 1: TESTİSLERE UYGULANAN MORFOMETRİK ÖLÇÜMLERİN ORTALAMA DEĞERLERİNİN YAŞ GRUPLARINA GÖRE DAĞILIMI

Yaş grupları	18-30	31-40	41-50	51-60	60+
Oluş sayıları	n=134	n=54	n=33	n=44	n=35
Ortalama testis ağırlığı (gram)	20,8	21,5	20,3	20,6	19,8
Ortalama tübül çapı (mikron)	220	215	210	200	180
Ortalama peritübüler membran kalınlığı (mikron)	2,3	2,1	2,6	2,9	3,7
Ortalama Sertoli hücre sayısı	12	13	11	14	13

le bir çalışma yapılması güçtür. Çalışmamızın gelecek yıllarda yapılacak benzer çalışmalarla, diğer araştırmılara ışık tutacağı ve erkek fertilitesinde meydana gelecek değişikliklerin değerlendirilmesinde yardımcı olacağı kanısındayız.

KAYNAKLAR

1. Nistal, I., Paniagua, R.: Testicular And Epididymal Pathology. New York, Thieme-Stratton Inc. 1984, 94-113.
2. Holstein, A.F., Schütte, B., Becker, H., Hartman, M.: Morphology of normal and malignant germ cells. International Journal of Andrology, 10: 1-18, 1987.
3. Silber, S.J., Rodriguez-Rigau, L.J.: Quantitative analysis of testicle biopsy: Determination of partial obstruction and prediction of sperm count after surgery for obstruction. Fertility And Sterility, 36:480-485, 1981.
4. Mannion, R.A., Cottrell, T.L.C.: Correlation between testicular biopsy and sperm count. The Journal Of Urology, 85:953-955, 1961.
5. Giwercman, A., Müller, J., Skakkebaek, N.E.: Prevalence of carcinoma in situ and other histopathological abnormalities in testes from 399 men who died suddenly and unexpectedly. The Journal Of Urology, 145:77-80, 1990.
6. Skakkebaek, N.E., Heller, C.G.: Quantification of human seminiferous epithelium (Histological studies in twenty-one fertile men With Normal Chromosome Complements) J.Reprod.Fert., 32:379-389, 1972.
7. Pesce, C., Reale, A.: Testis biopsy for infertility: A comparative assessment of current score methods for the evaluation of the histological specimen. Int. J. Fertil., 30:7-12, 1985.
8. Makler, A., Abramovici, H.: The correlation between sperm count and testicular biopsy using a new scoring system. Int. J. Fertil., 23:300-304, 1978.
9. Sternberg, S.S.: Histology For Pathologist New York, Raven Press. Ltd. 1992, 731-739.
10. Zukerman, Z., Rodriguez-Rigau, L.J., Weiss, D.B., Chowdhury, A.K., Smith, K.D., Steinberger, E.: Quantitative analysis of the seminiferous epithelium in human testicular biopsies and the relation of spermatogenesis to sperm density. Fertility And Sterility, 30:448-455, 1978.
11. Nistal, M., Jimenez, F., Paniagua, R.: Sertoli cell types in the sertoli-cell-only syndrome: Relationships between Sertoli cell morphology and aetiology. Histopathology, 16:173-179, 1990.
12. Coburn, M., Wheeler, T., Lipshultz, L.I.: Testicular biopsy (Its use And limitations). Urologic Clinics Of North America, 14:551-561, 1987.